UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Postilla Guillermi super Epistolas et Euangelia: per totius anni circu[m]itum: De tempore/ Sanctis/ et pro defunctis

Guilelmus <Parisiensis>

Basel, 1513

VD16 E 4385

Quarta Euangeliu[m]. Vado ad eum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30573

Visual Library

Gaudiū vero noſtrū ſubiectiue eſt delectatio de viſione Chriſti, et noſtra felicitas ſubiectiue eſt ipſa cōtemplatio, quā circa Chriſtū Deū et hominē habituri ſumus.

E a ¶ Iterum autem videbo vos. ſcilicet poſt reſurrectionem meam. b ¶ Et gaudebit cor veſtrum. de viſiōe mea. c ¶ Et gaudium veſtrum nemo tollet a vobis. Gorra. quia chriſtus ieſus erat ipſorū gaudium: reſurgēſ a mortuis: iam non moritur. Iſtud ꝟo gaudium apoſtolorū de Chriſti viſione fuit inchoatū poſt reſurrectionē chriſti: ſed poſt cōſummatum in gloria in celo. Circa p̄ſens euangelium vbi dicitur: Vos autē cōtriſtabimini. Notandū q̄ nemo in hac vita poteſt diu eſſe ſine triſticia. Vñ dicit: Homo natus de muliere breui viuēs tēpore / replet mul. &c. Job. 13.a. F Sz querit: cur deus ſic ordinauit? Reſpondetur primo: vt ſciamꝰ nos eſſe hic non ciues / ſed aduenas et peregrinos: q̄diu in mūdo ſumus: qui vallis lachrymarū dicitur: qui eſt locus medius inter celum vbi eſt ſummum gaudium: et infernum / vbi eſt ſumma pena. Secūdo vt ſtimulemur penis quaſi calcaribus ad currendū in via mandatorū dei. Tertio vt purgemur igne tribulationū ne in purgatorio lauemur. Quarto vt fugiamus infernū vbi oēs pene in ſummo ſunt. Quinto vt plus de gaudio mereamur: nā virtus eſt circa difficile / ſm Philoſophum. vñ: Act. 14.d Per multas tribulationes oportet nos intrare in regnum celorū. Item notandū q̄ due paſſiones necant quandoq̄ hominē / ſcilicet triſticia et leticia. Triſticia occidit / ſed tarde: nam in triſticia ꝑus retrahitur calor naturalis ad interiora: et poſtea exalat ad exteriora: Et talis exalatio caloris ꝓhibet nutrimentū in membris: et operatur conſumptionem in illis. G Vnde dicit: Spiritus triſtis exiccat oſſa: Pro. 16. Leticia autem nimis cito occidit: q̄ tūc cor magis dilatatur: et calor naturał ad exteriora trāſit: et a corde recedit / mors iteruenit vnde dicitur. Proſperitas ſtultorum perdet illos. Pro. 1. Vtrū q̄ etiā occidit animā: tam vita proſpera q̄ aduerſa: ſz magis ꝓſpera. vnde Auguſti. Multi res aduerſas timēt / proſperas nō timent: perículoſior anime res eſt tamē proſpera q̄ aduerſa. H Itē patet in dauid: qui ī aduerſis que paſſus eſt a Saul nō cecidit: ſz in proſperiſ iam in regno poſitus cū Bethſabee peccādo cecidit.

f per modicū tēpus reſurrectiōis vſq̄ ad aſcenſionē meā: q̄m vado corꝑaliter ad patrē.

g nam viſo dño gauiſi ſunt diſcipuli.

a b iterum autem videbo vos: et gaudebit cor veſtrum: c et gaudiū veſtrum nemo tollet a vobis.

¶ Dominica. III. poſt octauas Paſche. Euāgelium Joannis. XVI. b. in principio.

In illo tēpore: Dixit ieſus diſcipulis ſuis: Va d do ad eum

ſ ſ. patrē

ſ in mundū

qui me miſit e et nemo ex f

ſ ita triſtes facti eſtis: q̄ loqui non poteſtis

vobis interrogat me quo vadis?

Poſtilla

Vado ad eum qui me miſit. Joannis. xvj. Ante initium illius euangelij Chriſtus predixit Apoſtolis perſecutionem quā paſſuri eſſent: ſic q̄ eiiciendi erāt de ſynagoga: et quicunq̄ eos occideret: crederet ſe obſequium preſtare deo: et poſtea ſubiunxit de receſſu ſuo / cum dixit in euangelio hodierno. d ¶ Vado ad eum. id eſt in proximo aſcendo ad patrē. e ¶ Qui me miſit. Lyra. quia impleui officiū p̄dicatiōis mee ad q̄d miſſus ſum. f ¶ Et nemo ex vo. iter. me. i. interrogabit. q. d. ita aperte aſcēdā ad patrē: q̄ nullus

F Hoc verbum, Vado ad eum, etc. poteſt et debet dicere quælibet anima deuota. nam tria ad perfectam iuſtitiam ſummè neceſſaria in hoc verbo deſcribuntur. Ad cuius intellectum nota, quod ſicut Deus cum ſit primū principium omnium, neceſſe habet agere a ſe, ſecundum ſe, et ad ſe, quia non indiget in agendo extra ſe. Sic neceſſe eſt omnem creaturā ſecundum hanc triplicē habitudinē cōparari ad ipſum creatorē. Omnis enim creatura conſtituitur in eſſe ab efficiente, conformatur ad exēplar, et ad finē ordinatur, et hoc non ſolum quoad effectum, ſed etiā quo ad eſſe gratiæ. oportet namq̄ hominē conſtitui in eſſe gratiæ ab efficiente, i. ab ipſo Deo, qui non ſolum eſt creator quo ad eſſe naturæ, ſed et recreator quo ad eſſe gratiæ. Oportet etiā cōformari ei in vitæ ſanctitate et morum ordinatione, vnde dictum erat Moyſi, vt omnia faceret ſecundum exemplar, quod ſibi in monte monſtratum fuerat.

A veſtrū interrogabit quo vadā: q2 certi eri/
tis q vado ad gloriam patris. a ¶ Sed
q2 hec locutus ſum vob. ſ. de receſſu
meo. b ¶ Triſticia impleuit cor ve/
ſtrū. i. vehemēter facti eſtis triſtes. Lyr.

Spiritui ſctō attribuit correctio: q2 corre
ctio debet pcedere ex charitate. f ¶ De
peccato. Thom. quod habet vel facit.
g ¶ Et de iuſticia. quam non habet.
h ¶ Et de iudicio. quod non timet.

Apoſtoli triſtabā/
tur de receſſu chri/
ſti: de cuius preſen
tia cōfidebāt in tri/
bulatiōib9 ſuis con
ſolari. c ¶ Sed
ego veritatē di/
co vobis: expe/
dit vob vt ego
vadā. i. ſubtraba
tur aſpectui veſtro
pſentia mea corpa
lis: ideo ſubditur:
d ¶ Si eñ non
abiero paracle/
tus nō vēiet ad
vos. Ly. q2 pleni
tudo ſctiſpirit9 nō
erat dāda niſi poſt
B aſcenſionē chriſti.
Vñ Chryſ. Apli
nimis corpalē pre/
ſentiam chriſti dili/
gebāt: 7 idō ad ſuſ
ceptionē ſpūſſcti
min9 idonei erant.
Sciendū tamē ſm
Tho. de aqui. ſup
Joan. q ille amor
quo diſcipuli dili/
gebāt corpalē pre/
ſentiam chriſti/ nō
erat peccatū: red/
debantur tñ ex hoc
min9 idonei ad per
ceptionem ſpūſſan

ſ ppterea q
a Sed quia hec locutus ſum vo/
ſ vt me non interrogatis
b bis: triſticiā impleuit cor veſtrū.
c Sed egō veritatem dico vobis:
ſ vtilis 7 neceſſaria eſt vobis ablatio corpora/
lis pſentie
expedit vobis/ vt ego vadam.
ſ corporaliter a vobis
d Si enim non abiero/ paracletus
ſ pter carnalē ɔſolationē quā hētis me pſente
non veniet ad vos. Si autē abie
e ro mittā eū ad vos. Et cū vene
ſ paracletus ſ p vram pdicationē. ſ qd habet
f rit ille: arguet mundum de pec/
mūdus. ſ quā ɔtempſit. ſ qd non pdidit
cato/ et de iuſticia/ et de iudicio. g h
ſ maxime infidelitatis
De peccato quidē: quia non cre i
ſ quia feci corā mūdo: 7 ia probo: q2 ad
patrē vado: qd nō eſſet niſi iuſticiā feciſſem
dūt in me. De iuſticia vo: q2 ad k l
patrē vado: 7 iā non videbitis m
ſ quod non timent
ſ q ſi pnceps mūdi dā
natus eſt: ſ oīa eius mēbra cū capite damnent.
me. De iudicio autē: q2 pnceps n o
hui9 mūdi iā iudicatus eſt. Ad/
huc multa habeo vobis dicere: p
ſ ppter imperfectionē veſtrā
ſed non poteſtis portare modo.

i ¶ De pctō qui
dē: quia non cre
dūt in me. Tho.
Judei peccabāt in
chriſtū: quia nō cre
debant eū eſſe chri
ſtum vel meſſiam.
k ¶ De iuſticia.
ſcz chriſti quā non
acceptauerunt ho
mies mūdani: nec
imitari voluerunt.
l ¶ Quia ad pa
trē vado. Ly. per
hoc eñ q chriſtus
reſurrexit/ et ad ce/
lū aſcēdit: declara/
ta eſt eius iuſticia:
q2 ſoli iuſti intrant
celum: vnde dicit: D
Hec porta dñi: iu/ Ps. 117. c
ſti intrabunt in eā.
m ¶ Et iam nō
videbitis me. p/
ſentia corpali habi
tantem vobiſcum:
quia poſt aſcenſio/
nem apoſtoli am/
plius nō viderunt
in terris chriſtum.
n ¶ De iudicio
aūt. ſcz futuro: qd
mūdus nō timuit:
oportebat tñ time
re. o ¶ Quia pn
ceps hui9 mūdi

cti: habita eñ vna cōſolatiōe nō queritur
alia: vnde quia delectabantur in pſentia
chriſti: nō petebāt nec deſiderabāt aduē
Spūſſctūs tū paracleti. Ipſe eñ non venit ad mortē
nō venit ni hominis niſi vocatus et deſideratus. vñ
ſi pcatus dicit: Optaui/ et datus eſt mihi ſenſus:
Sap. 7. a. vocaui/ et venit in me ſpiritus ſapientie.
e ¶ Et cū venerit ille ar. mun. Tho.

iā iudicat9 ē. i. ɔdēnat9 diuina ſentētia
tanq̄ obſtinat9: 7 p ɔſequēs oēs ei adhe/
rētes eodē iudicio oſtendunt condemna/
biles. Si eñ de9 angel' peccātib9 nō pep/
cit: nec hoīb9 parcet. p ¶ Adhuc mul/
ta habeo vobis dicere: ſed nō pote
ſtis portare mō. ſ. ppter veſtrā impfe/
ctionē: 7 illoꝝ dicēdoꝝ de altiſſimis fidei

E arduitatē ⁊ ꝓfunditatē. a ¶ Cū aūt venerit ille ſpūs ỽitatis. Ly.i.ſpūſſanctus q̄ eſt ỽitas ꝑ eſſentiā ⁊ affectionē docēdo eā. b ¶ Ille vos docebit omnē ỽitatē. Ly.ſ.neceſſariā ad ſalutē:nō ſolū ꝓ ꝑſonis veſtris ſed etiam ad regimen eccleſię ⁊ fideliū inſtructionem. c ¶ Non eñ loquetur a ſemetipſo. Lyra.quia ſicut nō eſt a ſemetipſo/ſed a patre et filio:ita nec a ſe loquitur. d ¶ Sed quecūq̧ audiet. a me ⁊ patre: quia ſuū audire ē ab eis ꝓcedere. e ¶ Loquetur.ſ. vobis f ¶ Et q̄ ṽtura ſūt/ annūciabit vobis. Ly. Multa eñ de futuris ꝑ ſpiritūſanctū reuelata fuerūt apoſtolis: ſicut apoſtolo Joāni reuelat⁹ eſt ꝓceſſus eccleſię vſq̧ ad finem mundi in Apocalypſi. Et petro ſuū martyrium: ſm q̄ ipſemet dicit: Scio q̄ velox eſt depoſitio tabernaculi mei. (2.Pe.1.c.) Et Paulo reuelatum eſt: q̄ in nouiſſimis diebus diſcedent quidam a fide. (1.Ti.4.a) g ¶ Ille me clarifica. Thom. quia ad inuocationem nominis m e facietis opa mirabilia. h ¶ Quia de meo accipiet. id ē ſcientiam ⁊ agnitionem habebit a patre/ ſicut ⁊ ego. Et annunciabit vobis.

Amē amē dico vo. Jo.xvj. Hiſtoria hui⁹ euā. facta ē āno chriſti.xxxiij.ix.kal.aplis.feria v.in cęna dñi.luna.xiiij.inditōe vj. Añ initiū illi⁹ euāge.ſcribit ſctūs Joānes i eo.ca.q̄ chriſtus poſt cęnam dixit diſcipulis ſuis: Nunc vos q̄dē triſticiā habet̄. Iteꝝ aūt videbo vos: ⁊ gaudebit coꝛ vr̄m: et gaudiū vr̄m nemo tollet a vobis. Tūc poſtmodū ſequit̄ euāge.hodiernū. Amen amen dico vob. Goꝛ. Hic dñs ieſus conſolat̄ diſcipulos ex petitionū ſuaꝝ exauditiōe: ⁊ iuramētū ꝓmittit: vt hō n̄ heſitet de petitiōe/ di.i ¶ Amē amē dico vobis: Si q̄d petieritis patrē i noīe meo.ſ. ꝑtinens ad ſalutē: q̄ ieſus q̄d eſt nomē chriſti/ ſaluato̕ iterp̄tat̄. k ¶ Dabit vobis. ⁊ ſi nō ſtatim: tñ finaliter dabit: vel illud q̄d petitis/ vel eo meli⁹. l ¶ Uſq̧ modo non petiſtis quicq̧ in nomie meo. q̄ nō erat tēpus opoꝛtunū: q̄ dñs Jeſus erat cū eis ꝑſentialiter/ q̄ oīa dabat. Unde Chryſ. Quid peterēt qui oīa bona ſecū haberēt. m ¶ Petite ⁊ accipietis: vt gaudiū veſtrum ſit plenum. Tho. quia oīs petitio ad illud gaudiū

a Cūm autem venerit ille ſpiritus
ſ vobis ⁊ credentibus neceſſariā
b veritatis: docebit vos omnē veritatē.
c Nō ēm loquet̄ a ſemetipo:
ſ a me ⁊ patre: a quibus ꝓcedit
d e ſed q̄cūq̧ audiet loquet̄: et que
f ſ.i.futuroꝝ dabit vobis notitiā
ventura ſunt annūciabit vobis.
ſ per vos qui inuocetis nomē meū in operibus miraculoꝛum
g h Ille me clarificabit/ q̄ de meo
ſ nā quecūq̧ habet pater mea ſunt: a quo patre accipiet ſpūſſanctus: et per conſequēs a me: quia omnia patris mea ſunt.
accipiet: ⁊ annunciabit vobis.

¶ Dñica.IIII.poſt octa.Paſchę
Euan. Joan.XVI.c.circa finē.

In illo tempoꝛe: Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Amen i amē dico vobis: Si quid
ſ ſcꝫ ad ſalutē ꝑtinēs: q̄d ē petere in nomine ieſu
petieritis patreꝫ in nomine meo/
ſ et ſi differt dādo: dabit tñ tp̄e congruēti
dabit vobis. Uſq̧ mō non peti- k
ſ ꝓpter ignoꝛantiā virtutis noīs ieſu
ſtis quicq̧ in nomie meo. Peti- m